

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.250/2022/8.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. július 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2022. április 4. napján kihirdetett 24.B.370/2021/44. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyeletben töltött időt 2020. szeptember 9. napjától kezdődően számítja be.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék 24.B.370/2021/44. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer- kereskedelem büntetében, melyet társtettesként követett el [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a.) pont]. Ezért őt 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Kimondta, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, az összesen 400.000 Ft. pénzbüntetést - önként meg nem fizetése esetén – szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni. Engedélyezte, hogy a vádlott a kiszabott pénzbüntetést az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 20 hónapon keresztül, minden hónap 10. napjáig havi 20.000 Ft-os részletekben fizesse meg.

[2] Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyészség tudomásul vette, ellene vádlott és védője kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

[4] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában rámutatott, hogy a vádlott a cselekmény elkövetése óta visszailleszkedett a társadalomba, munkahellyel rendelkezik, felettesei meg vannak elégedve vele.

[5] Önmérgező életvitelével felhagyott, és annak ellenére nem fordult újra kábítószerhez, hogy időközben édesapja meghalt. Pszichés és addikciós problémái megoldására orvosi segítséget vesz igénybe.

[6] Felróta az elsőfokú bíróságnak, hogy nem tartotta meg a belső arányosság követelményét, ugyanis ... szemben, aki öttől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el, hasonló tartamú büntetést szabott ki, mint azon büntetésével szemben, akinek cselekményét a törvény 5 - 20 évig vagy akár életfogytig terjedő szabadságvesztés büntetéssel fenyegeti.

[7] Statisztikai adatokkal igyekezett alátámasztani azt, hogy tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, miszerint a kábítószer-kereskedelem bűncselekménye országos szinten elszaporodottnak számít.

[8] Mindezek miatt az elsőfokú bíróság ítéletével kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[9] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.72/2022/5. számú átiratában a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni fellebbezések elbírálására a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 599. § (1) bekezdése alapján, a védőnek Be. 598. § (5) bekezdése alapján előterjesztett indítványára nyilvános ülést tartott, melyen az ügyész nem vett részt.

[11] A másodfokú nyilvános ülésen a védő fellebbezését és annak írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta.

[12] A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában megbánását hangoztatta, és kérte az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését.

[13] A bejelentett fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezték, azt a fellebbezésre jogosultak a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek alapvetően a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. Kiterjedt azonban a felülbírálat az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett Be. 590. § (5) bekezdés szerinti rendelkezéseire is. A 2022. március 01. napjától hatályos rendelkezések alapján ez a felülbírálat nem csupán a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezési okokra, hanem a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti ún. relatív hatályon kívül helyezési okokra is kiterjedt a bűnösség megállapítására vonatkozó és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezések mellett.

[14] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta

volna [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont, 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a)-d) pontok]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás.

[15] A felülbírálat nem érintette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont].

[16] A váddal egyezően megállapított tényállásból egyértelműen következik a vádlott bűnössége, és a cselekmény büntető törvénykönyv szerinti minősítése is törvényes.

[17] Rögzíteni kell azonban, hogy III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VII. rendű, VIII. rendű, IX. rendű vádlottak vonatkozásában a büntetőjogi felelősség elbírálása még nem történt meg, a bíróság az ő bűnösségükről még nem határozott, velük szemben jogerős ítéletet nem hozott, velük kapcsolatban a bizonyítékokat semmilyen módon nem mérlegelte.

[18] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta és a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elégséges és megfelel az egyéniesítés elveinek, egyben figyelemmel volt az úgynevezett belső arányosságra is.

[19] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek” (1214/B/1990 AB határozat).

[20] A védő által büntetéskiszabási körülmények tekintetében felvetettek kapcsán az ítéltábla a következőket állapította meg.

[21] Az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte a vádlott rendszeres munkavégzését és törekvését arra, hogy leküzdje a kábítószerrel kapcsolatos egészségügyi problémáit, és a társadalom hasznos tagjává váljon.

[22] Osztotta az ítéltábla a védő azon észrevételét, mely szerint az egészséget veszélyeztető bűncselekmények, és így a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában a bűncselekmények száma mind országosan, mind pedig a jelen ügy elkövetési helyét illetően csökkenő tendenciát mutat, és mutatott az elkövetés idején is. Az elszaporodottság nem értékelhető automatikusan a terhelt terhére. Az 56. BK vélemény szerint ez csak akkor indokolt, ha az elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb az átlagosnál. Ezért az elszaporodottságot az ítéltábla a súlyosító körülmények köréből mellőzi.

[23] Az ítélet belső aránytalansága tekintetében a védő hivatkozott a Debreceni Ítéltábla Bf.19/ 2018/7. számú másodfokú ítéletére. Az ítéltábla azonban megállapította, hogy érdemi analógia nem vonható a hivatkozott határozat és a jelen ügy között. A hivatkozott másodfokú ítéletben ugyanis az ítéltábla azért róta fel az elsőfokú bíróságnak a belső arányosság megsértését, mert úgy szabott ki két vádlottal szemben közel azonos tartalmú szabadságvesztés büntetést, hogy a az I. rendű vádlott esetében teljes egészében kimerítette a az enyhítő szakasz által adott lehetőséget, míg a másodfokú vádlott büntetését a törvényi tételkereten belül, az alsó határt meghaladóan állapította meg, holott ilyen különbségtételt semmi nem indokolt. A jelen ügyben azonban mind vádlott, mind pedig hivatkozott bűntársa esetében az enyhítő szakasz alkalmazásával határozta meg az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamát.

[24] Mindezek figyelembevételével megállapítható, hogy a törvényszék által a bűncselekményre a törvény által megállapított tételkeret minimuma alatt kiszabott szabadságvesztés és pénzbüntetés még a súlyosító körülmények körének szűkülése mellett sem túl szigorú, lényeges enyhítésükre az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védelmi fellebbezések az enyhítésre irányulóan sem voltak alaposak.

[25] Törvényesen határozta meg az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát és a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságát.

[26] Pontosítani szükséges a vagyonek Kobzás törvényhelyét, hiszen nem csupán a tényállásban megállapított vagyongyarapodás erejéig történt a vagyonek Kobzás, hanem a Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján arra is, amit a terhelt a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[27] Az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései a törvénynek megfelelnek.

[28] Az előzetes fogvatartás beszámítása során minden szabadságvesztés tényleges elvonásával érintett napot teljes egészében fogvatartásban töltött napként kell beszámítani, így az azonos napon fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idővel is érintett nap esetében a beszámítás nem duplikálódhat, ezért ezt a rendelkező részben pontosította az ítéltábla.

[29] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával, a rendelkező rész pontosítása mellett helybenhagyta.

[30] A másodfokú határozat elleni fellebbezést a Be. 605. § kizárja.

Debrecen 2022. július 4.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura sk. bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.370/2021/44. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen 2022. július 4.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke